

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Sneemanden

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893299687264/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Den unge Pige lo, nikkede til Sneemanden og dansede saa med sin Ven hen over Sneen, der knirkede under dem, som om de gik paa Stivelse.

[62] »Hvem var de To?« spurgte Sneemanden Lænkehunden; 5 »Du er ældre paa Gaarden end jeg, kjender Du dem?«

»Det gjør jeg!« sagde Lænkehunden. »Hun har jo klappet mig, og han har givet mig et Kjødbeen; dem bider jeg ikke!«

»Men hvad forestille de her?« spurgte Sneemanden.

»Kjærrrr-restefolk!« sagde Lænkehunden. »De skal flytte i 10 Hundehuus og grave Been sammen. Væk! væk!«

»Har de To ligesaa meget at betyde som Du og jeg?« spurgte Sneemanden.

»De høre jo til Herskabet!« sagde Lænkehunden; »det er rigtignok saare Lidt man veed, naar man er født igaar! det 15 mærker jeg paa Dig! Jeg har Alder og Kundskab, jeg kjender Alle her paa Gaarden! og jeg har kjendt en Tid, hvor jeg ikke stod her i Kulde og Lænke; væk! væk!«

»Kulden er deilig!« sagde Sneemanden. »Fortæl, fortæl! men Du maa ikke rase med Lænken, for saa knækker det i mig!«

20 »Væk! væk!« bjæffede Lænkehunden. »Hvalp har jeg været; lille og yndig, sagde de, da laae jeg i Fløjlsstol derinde paa Gaarden, laae i Skjødlet paa det øverste Herskab; blev kysset i Flaben og visket om Poterne med broderet Lommetørklæde; jeg hed »den Deiligste«, »Nussenusschenete«, men saa blev jeg

25 dem for stor! saa gav de mig til Huusholdersken; jeg kom i Kjelder-Etagen! Du kan see ind i den, hvor Du staaer; Du kan see ned i Kamret, hvor jeg har været Herskab; for det var jeg hos Huusholdersken. Det var vel et ringere Sted end oven- 30 paa, men her var mere behageligt; jeg blev ikke krammet og

med af Børn, som ovenpaa. Jeg havde ligesaa god Føde, som før og meget mere! jeg havde min egen Pude, og saa var der en Kakkellovn, den er paa denne Tid det Deiligste i denne Verden! jeg krøb heelt ind under den, saa at jeg blev borte. O, den Kakkellovn drømmer jeg endnu om; væk! væk!«

35 »Seer en Kakkellovn saa deilig ud!« spurgte Sneemanden. »Ligner den mig?«

»Den er lige det Modsatte af Dig! kulsort er den! har en lang Hals med Messing-Tromle. Den øder Brænde, saa at Ilden staaer den ud af Munden. Man maa holde sig paa Siden af

5 *de] De A, de BC, De A', de D. 34 Deiligste] deiligste tilføjet i alle Nussenbeen k, Deiligste skrivefej! r. 27 Kamret] Kammeret hr, Kamret A-A', Kammeret D.